

புதிய ஒப்பந்தம்

“இதோ, நாட்கள் வருமென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார், அப்பொழுது இஸ்ரவேல் குடும்பத்தோடும், யூதா குடும்பத்தோடும் புது உடன்படிக்கை பண்ணுவேன்” (எரே. 31:31).

“இதோ, கர்த்தர் சொல்லுகிறதென்னவெனில்: இஸ்ரவேல் குடும்பத்தோடும் யூதா குடும்பத்தோடும் நான் புது உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்துங் காலம் வருகிறது” (எபி. 8:8).

கிறிஸ்தவர்கள், நாட்டின் மிகச் சிறந்த குடிமக்களாக இருக்க வேண்டும் (ரோமர் 13:1). அவர்கள் அமுல் படுத்துவதற்குப் புதிய மற்றும் மேன்மையான சட்டங்களை எதிர்பார்க்கின்றனர், மற்றும் அவை வருகின்ற பொழுது அவற்றை மதிக்கின்றனர். அந்த முன்னேற்றங்கள் வருவதில் தாமதப்பட்டால், அவர்கள் பொறுமையாகக் காத்திருந்து, தேவையான திருத்துதல்களுக்கு ஏற்புடைய வழிகளில் செயல்படுகின்றனர். எளிமையான மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்ற பொழுது, அவர்கள் நன்றி நிறைந்த, சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படியும் குடிமக்களாய் வாழ்கின்ற அதே வேளையில், தமது அமைதி நிறைந்த மறுப்புக்களைப் பதிவு செய்து, அதிகம் பயனுள்ள மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதில் தமது உதவியை அளிப்பார்கள்.

அது போலவே, தேவன் மனிதனுடனான தமது செயல்களில் ஏற்படுத்தியுள்ள மாற்றங்களைக் கிறிஸ்தவர் மகிழ்ச்சியுடன் ஒப்புக் கொண்டு, அவருடைய மாற்றங்கள் முழு நிறைவானவைகளாய் உள்ளன என்பதையும், அவைகள் தேவனுடைய ஆவிக்குரிய பொருளாதாரத்திற்கும் உலகத்திற்கும் நல்லவைகளாய் இருக்கின்றன என்பதையும் நினைவு படுத்திக் கொள்ளுவார்.

இந்தக் காரணத்தினால், தேவன் நமக்குக் கொண்டு வந்துள்ள புதிய உடன்படிக்கையை நாம் மகிழ்வுடன் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அவர் கிறிஸ்துவின் மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றில் தமது பிரமாணத்தை அல்லது உடன்படிக்கையை மாற்றினார். இந்த மாற்றமானது பெந்தெகொஸ்தே அன்று சவிசேஷம் அதன் முழுமையுடன் பிரசங்கிக்கப் பட்ட பொழுது அறிவிக்கப்பட்டது.

தேவனுடைய புதிய உடன்படிக்கையைக் கொண்டு வருதலானது திட்டமிடப்பட்டு, தீர்க்கதரிசனமாகவும் உரைக்கப்பட்டது. இது தேவன் மனிதனுடனான தமது உறவுமுறையை மேம்படுத்துவதற்காக அவருடைய முயற்சித்தல் - மற்றும் - தவறுதல் என்பதன் பிரயாசங்களின் விளைவாக இருந்ததில்லை; இது உலகத்தின் இரட்சிப்புக்கான அவருடைய

பரிவிரக்கமுள்ள திட்டத்தின் பாகமாய் இருந்தது. இஸ்ரவேலுடனான பழைய உடன்படிக்கையானது தனது இடத்தில் அமைத்து வைக்கப்பட்டு, ஏற்ற காலம் வரும் வரையில் அவருடைய பரிசுத்த நோக்கத்திற்கானதாக இருந்தது. காலம் நிறைவேறிய பொழுது, ஒரு புதிய உடன்படிக்கையானது தனது வடிவமைப்பினால் - இயேசுவின் இரத்தத்தின் மூலம் விலைக் கிரயம் கொள்ளப்பட்டு அதை (பழைய உடன்படிக்கையை) இடம் மாற்றியது (எபி. 8:7, 13).

இந்தப் புதிய உடன்படிக்கையின் வருகையை எரேமியா முன்னுரைத்தார். எல்லா நம்பிக்கையும் இழந்து போகப்பட்டதாய்க் காணப்பட்ட ஒரு காலத்தில் தேவன் யூதாவுக்கு, தம் மக்களுடன் அவர் ஏற்படுத்தவிருந்த மேன்மையான உடன்படிக்கையின் மூலம் ஆசீர்வாதம் மற்றும் நம்பிக்கை ஆகியவை ஏற்படும் ஒரு நாளைப் பற்றிய தரிசனத்தைக் கொடுத்தார். எருசலேமின் சீரழிவான வீழ்ச்சி மற்றும் பாபிலோனிய அடிமைத்தனம் ஆகியவை பற்றி எரேமியா எடுத்துரைக்கையில், தேவன் புதிய உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளில் தம் மக்களுக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்த எதிர்காலத்தைப் பற்றி அத்தீர்க்கதரிசி எழுதினார்:

இதோ, நாட்கள் வருமென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார், அப்பொழுது இஸ்ரவேல் குடும்பத்தோடும், யூதா குடும்பத்தோடும் புது உடன்படிக்கை பண்ணுவேன். நான் அவர்கள் பிதாக்களை எகிப்து தேசத்திலிருந்து அழைத்து வரக் கைப்பிடித்த நாளிலே, அவர்களோடே பண்ணின உடன்படிக்கையின்படி அல்ல; ஏனெனில் நான் அவர்களுக்கு நாயகராயிருந்தும், அந்த என் உடன்படிக்கையை அவர்கள் மீறி அவமாக்கிப் போட்டார்களே என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். அந்த நாட்களுக்குப் பிற்பாடு, நான் இஸ்ரவேல் குடும்பத்தோடே பண்ணப் போகிற உடன்படிக்கையாவது; நான் என் நியாயப்பிரமாணத்தை அவர்கள் உள்ளத்திலே வைத்து, அதை அவர்கள் இருதயத்திலே எழுதி, நான் அவர்கள் தேவனாயிருப்பேன், அவர்கள் என் ஜனமாயிருப்பார்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். இனி ஒருவன் தன் அயலானையும், ஒருவன் தன் சகோதரனையும் நோக்கி: கர்த்தரை அறிந்துகொள் என்று போதிப்பதில்லை; அவர்களில் சிறியவன் முதல் பெரியவன் மட்டும், எல்லாரும் என்னை அறிந்து கொள்வார்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்; நான் அவர்கள் அக்கிரமத்தை மன்னித்து, அவர்கள் பாவங்களை இனி நினைவாதிருப்பேன் (எரே. 31:31-34).

எரேமியாவின் தீர்க்கதரிசனத்தை அடிப்படையாகப் பயன்படுத்தி, பழைய மற்றும் புதிய உடன்படிக்கைகளுக்கிடையே ஒரு மாறுபாட்டை எபிரெயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர் கொண்டு வந்தார். எபிரெயருக்கு நிருபமானது துன்புறுத்தப்படுதலின் நாளில், பலவீனமான கிறிஸ்தவர்கள், கிறிஸ்தவத்திற்கான தங்களின் உறுதிப்பாட்டைத் தூக்கியெறிந்து விட்டு யூத மார்க்கத்திற்குத் திரும்பும்படி சோதிக்கப்பட்டபோது எழுதப்பட்டது. இதன் எழுத்தாளர், இருதயத்தில் பலவீனப்பட்ட, ஒழுக்கப் பண்பு குலைக்கப்பட்ட, மற்றும் உற்சாகம் இழக்கப்படும்படியாக்கப்பட்ட

கிறிஸ்தவர்களுக்கு, தேவன் தம் மக்களுடன் நிலைநாட்டியிருந்த புதிய மற்றும் மேன்மையான உடன்படிக்கைக்கான புதுப்பிக்கப்பட்ட மதிப்பைக் கொடுப்பதன் மூலம் அவர்களை உற்சாகப்படுத்த நாடினார் (எபி. 8:8-12).

தேவன் ஏற்படுத்திய இந்தப் புதிய உடன்படிக்கையின் விளைவாக சபை உண்டாயிற்று. ஆகையால், எரேமியாவின் தீர்க்கதரிசனத்தில் தரப்பட்டதான இந்த உடன்படிக்கையை நோக்குவதானது நமக்கு சபையின் இயல்பைப் பற்றிய இன்னொரு கண்ணோட்டத்தைத் தரும்.

ஒரு புதிய விசுவாசத் தன்மை

எரேமியாவின் தீர்க்கதரிசனத்தின்படி, தேவனுடைய திட்டத்தில் இருதயத்தின் இடம் என்பது பழைய மற்றும் புதிய உடன்படிக்கைகளுக்கிடையே உள்ள பிரதானமான வேறுபாடாக உள்ளது. தேவன், "... என்னுடைய பிரமாணங்களை அவர்களுடைய மனதிலே வைத்து, அவர்களுடைய இருதயங்களில் அவைகளை எழுதுவேன் ... அவர்கள் என் ஜனமாயிருப்பார்கள்" (எபி. 8:10ஆ) என்று உரைத்தார். தேவன் தம்முடைய புதிய உடன்படிக்கையில், ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவருக்குள்ளாகவும் ஒரு புதிய விசுவாசத் தன்மையை ஏவுதல் செய்கின்றார். சபை என்பது தேவனுடைய "புதிய இருதயங்கொண்ட" மக்களாக உள்ளது.

ஒருவர் தமது உடல் ரீதியான பிறப்பினால் பழைய உடன்படிக்கையில் பிரவேசித்தார். அவர் ஆவிக்குரிய தீர்மானத்தின்படியில்லாமல், குடும்ப வழிமுறையினாலேயே இஸ்ரவேலராய் இருந்தார். இதன் விளைவாக, ஒவ்வொரு யூதக் குழந்தைக்கும் தேவனுடனான அவனது/அவளது உறவைப் பற்றிப் போதிக்க வேண்டியது அவசியமானதாயிருந்தது. யூதக் குழந்தையானது பிறப்பின் பொழுது தேவனுடன் ஒரு புதிய உடன்படிக்கையில் பிரவேசித்திருக்கையில், அவன் தனது பெற்றோரால் அதைப் பற்றி ஏற்ற வகையில் போதிக்கப்பட்டிராத வரையிலும் அதை அறிவதோ அல்லது புரிந்து கொள்ளுவதோ கிடையாது. பிள்ளைகளுக்கு அவர்கள் யாராய் இருக்கின்றனர் என்று போதிக்கப்பட்டது மட்டுமின்றி, இஸ்ரவேலர்கள் யாவரும் அவர்களைத் தம் சொந்த ஜனமாகத் தேர்ந்தெடுத்திருந்த என்கோவா தேவனுக்குத் தங்கள் கடமைகளையும் மற்றும் தங்கள் அடையாளத்துவத்தையும் நினைவூட்டுவதற்காக ஒரு தொடர்ந்த போதனைத் திட்டமானது பராமரிக்கப்பட்டது.

இருப்பினும், புதிய உடன்படிக்கையானது, தேவனுடைய சித்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டு அவருக்கு கீழ்ப்படிதலுள்ள விசுவாசத்தினால் பதில் அளிப்பதை உள்ளடக்கிய ஆவிக்குரிய பிறப்பினால் பிரவேசிக்கப் படுகின்றது. தேவனைப் பற்றிய அறிவும், அவருடைய ஆவிக்குரிய இராஜ்யத்தினுள் (யோவா. 6:44, 45) பிரவேசிப்பதற்கான உணர்வுப் பூர்வமான முடிவும் இல்லாமல் இந்த புதிய பிறப்பு நடைபெற முடியாது. தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் இரட்சிப்பின் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறார்கள் (ரோமர் 10:17), அந்தச் செய்தியைப் பெற்றுக் கொண்டு மற்றும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்

(அப். 2:41), மற்றும் விசுவாசத்தினாலும் கீழ்ப்படிதலினாலும் அந்த செய்திக்குச் செயல்படுவதைத் தேர்ந்து கொண்டுள்ளனர் (அப். 2:40).

ஒரு சட்டமானது இருதயத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தல் என்பதன் அர்த்தம் என்ன என்று புரிந்து கொள்வதற்கு, மழலையர் பள்ளியில் படிக்கும் குழந்தை ஒன்றின் தாயைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். மிகவும் சுறுசுறுப்பான ஒரு நகரிலூடே அவள் தன் காரை ஓட்டிச் செல்லுகையில், தனது குழந்தையின் பள்ளி முன்பாக அவள் - “மெதுவாக செல்லவும் - குழந்தைகள் விளையாடுகின்றனர்” என்று எழுதப்பட்டுள்ள - ஒரு அறிவிப்பைக் காண்கின்றாள். இந்தத் தாய் என்ன செய்வாள்? அவள் அந்த அறிவிப்புப் பலகையைப் புறக்கணித்து விட்டு கட்டுக்கடங்காத வேகத்தில் தனது காரை ஓட்டிச் செல்லுவாளா? அவள் அந்த விளம்பரப் பலகை தனக்குச் சங்கடம் உண்டாக்குகிறது என்று முறையிடுவாளா? இல்லை. அவள் தனது காரைக் கவனமாக வரையறைக்குப்பட்ட வேகத்தில் மெதுவாக ஓட்டி செல்லுவாள். அந்தத் தாய் தனது இதயத்திற்கு மிகவும் அன்பான தனது குழந்தை அந்தப் பள்ளியின் விளையாட்டு மைதானத்தில் விளையாடுகின்றதை அறிகிறாள் மற்றும் அந்தச் சட்டமானது தன்னுடைய பிள்ளைகளையையும் அதைப் போன்ற மற்ற பிள்ளைகளையும் பாதுகாக்கவே ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதையும் அறிகின்றாள். உண்மையில், தனது காரை மெதுவாக ஓட்டிச் செல்லுமாறு கூறச் சட்டம் ஒன்றுகூட அவளுக்குத் தேவையில்லை. அவள் தனது பிள்ளைக்கும் மற்ற பிள்ளைகளுக்கும் மிகச் சிறந்தவற்றையே விரும்புகின்றாள். அவள் தனது பிள்ளை தனக்கு எவ்வளவு அருமையானது என்பதையும், மற்ற பிள்ளை களும் அதைப் போன்றே தங்கள் தங்கள் பெற்றோருக்கு அருமையான வைகள் என்பதையும் அறிகின்றாள். உண்மையில் இந்தத் தாய், அந்த அறிவிப்பு போக்குவரத்தை மெதுவாக்குகின்றதற்காக மிகவும் நன்றி யுள்ளவளாய் இருக்கின்றாள். பள்ளியின் அருகில் போக்குவரத்தை ஒழுங்கு படுத்தும் அறிவிப்பு ஒன்று இல்லாதிருந்தால், அப்படிப்பட்ட ஒன்றை உடனடியாக வைக்கும்படி வலியுறுத்தும் முகாம் ஒன்றை அவள் வழி நடத்துவாள். “மெதுவாகச் செல்லவும் - குழந்தைகள் விளையாடுகின்றனர்” என்ற சட்டமானது அவளுடைய குழந்தையின் மீது அவள் கொண்ட அன்பினாலும், அவனுடைய அல்லது அவளுடைய பாதுகாப்பிற்கான அவளுடைய ஒப்புக் கொடுத்தலினாலும் அந்தத் தாயின் இருதயத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

தேவனுடைய பிரமாணங்கள் கிறிஸ்தவர்களின் இருதயங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளன. விசுவாசம் மற்றும் அன்பு ஆகியவற்றினுடைய வல்லமையின் காரணத்தினால் அவரது சித்தத்தைச் செய்யும்படி நாம் தூண்டப்படுகின்றோம் (1 யோவா. 5:3). அவருடைய செய்தியானது தொடக்கத்தில் நம்பிக்கையையும் கீழ்ப்படிதலையும் நமது இருதயங்களில் உருவாக்கிற்று; அந்தச் செய்திக்கு விசுவாசத்தின் பதில்செயலாக நாம் அவருடைய பிள்ளைகளானோம். அவருடைய வசனத்தைத் தொடர்ந்து புசிப்பதாலும், அவருடைய அன்பு மற்றும் கிருபையைத் தியானிப்பதாலும், அவருடைய சித்தத்திற்கு நமது இருதயங்களைத் திறந்து வைப்பதினாலும்,

அன்றாடம் அவருடன் நடப்பதினாலும் நாம் நமது புதிய இருதயங்களைப் பராமரிக்கின்றோம்.

ஒரு புதிய மன்னிப்பு

தேவன் கொடுக்கின்ற மன்னிப்பில் இரு உடன்படிக்கைகளுக்கும் இடையில் உள்ள இன்னொரு வேறுபாடு காணப்படுகின்றது. தேவனுடைய புதிய உடன்படிக்கையில் பிரவேசிக்கின்றவர்களிடத்தில் அவர், “நான் அவர்கள் அநியாயங்களைக் கிருபையாய் மன்னித்து, அவர்கள் பாவங்களையும் அக்கிரமங்களையும் இனி நினையாமலிருப்பேன்” (எபி. 8:12) என்று உரைத்துள்ளார். புதிய உடன்படிக்கையின் இந்த அம்சத்தை நாம் “ஒரு புதிய மன்னிப்பு” என்று அழைக்கலாம். சபை என்பது தேவனிடத்திலிருந்து பாவத்திற்கு உண்மையான சுத்திகரிப்பைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ள மக்களைக் கொண்டதாக உள்ளது.

தேவன் பழைய உடன்படிக்கையின் கீழ் இருந்த தம்முடைய மக்களுக்கு வருங்காலத்தில் வரும் வழியாக பாவங்களுக்கு (மன்னிப்பை) வழங்கியிருந்தார். மோசேயின் பிரமாணத்தின் கீழ் பாவமானது ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் ஒப்புரவாக்குதலின் மகா நாளில் செலுத்தப்பட்ட மிருக பலியின் மூலமாக (லேவி. 16) முன்னோக்கித் தள்ளப்பட்டது. கிறிஸ்து வந்து ஒரே தரமாகப் பாவத்திற்காக மரித்த வரையிலும் (எபி. 9:15), மோசேயின் பிரமாணத்தினால் விதிக்கப்பட்டது போதுமானதாக இருந்தது. இயேசு சிலுவையில் மரித்து, முழுமையான மன்னிப்பைக் கொண்டு வரும் வரையிலும் உண்மையான ஒப்புரவாக்குதல் என்பது (வரும் காலத்தில் உண்டாகும் என்பதைத் தவிர) அவர்களுடையதாக இருந்ததில்லை.

புதிய உடன்படிக்கையின் கீழ் தேவனுடனான நமது உறவானது, பழைய உடன்படிக்கை கொடுத்ததைக் காட்டிலும் அதிகம் நெருக்கமானதாக, தனிப்பட்டதாக உள்ளது.

இப்பொழுது, புதிய உடன்படிக்கையின் கீழ், மன்னிப்பு முழுமையாகக் கிடைக்கின்றது. பாவத்திற்கு பூரணமான பலியானது இயேசுவால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அவர் நம்முடைய பிரதான ஆசாரியராகப் பரலோகத்தில் பிரவேசித்து தேவனுடைய வலது புறத்தில், நமது பாவங்களுக்கு நாம் மன்னிப்புக் கேட்கும் பொழுது நமக்காகப் பரிந்து பேசுவதற்காக அவ்விடத்தில் அமர்ந்துள்ளார் (1 யோவா. 2:1). மன்னிப்பு என்பது எதிர்காலத்தில் ஏதோ ஒரு நாளில் செலுத்தப்படும் ஒப்புரவாக்குதலின் பலியின் மூலம் வருங்காலத்தில் கொடுக்கப்படுவதாயிராமல், நிகழ் கால உண்மை நிலையாகக் கொடுக்கப்படுகின்றது. கிறிஸ்துவுக்குள் நாம் இலவசமாய், “அவருடைய கிருபையினாலே கிறிஸ்து இயேசுவினுள்ள மீட்பைக் கொண்டு நீதிமாண்களாக்கப்படுகின்றோம்” (ரோமர் 3:24).

ஒருவேளை நீங்கள் அளவற்ற கடனுக்குள்ளாகினீர்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். உங்கள் கடன் மிகவும் அதிகமாகி, உங்களால் செய்யக் கூடியதெல்லாம் வாழ்நாள் முழுவதும் அதற்கான வட்டி மட்டுமே உங்களால் செலுத்த முடியும் என்று வைத்துக் கொள்வோம். கடைசியில் நீங்கள் இறக்கும் பொழுது, உங்கள் கடனின் பெரும்பகுதி அடைக்கப்படாதபடியால் உங்களுக்கு கடன் கொடுத்தவர்களிடம் தயை பெறாத நிலையிலேயே நீங்கள் மரிப்பீர்கள். இந்த கடனானது உங்கள் ஆகாயத்திலிருந்து சூரிய ஒளியை எடுத்துப் போடுகின்றது; வாழ்க்கை என்பது அழகுமிக்க ஒரு கனவாக இருப்பதற்குப் பதிலாக, தாங்க முடியாத அச்சுறுத்தும் கனவாகி விடுகின்றது. பிறகு, ஒருவேளை உங்களை மீட்பதற்காக வந்த ஒரு கோடஸ்வரர், “உங்களுக்குக் கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு உரிய வட்டியை நான் உங்களுக்காகச் செலுத்தி, உங்களை அவர்களுடன் நல்நிலையில் இருக்கச் செய்கிறேன். மேலும் நீங்கள் இறக்கும் பொழுது நான் அசலையும் (திருப்பிச்) செலுத்தி விடுவேன்” என்று கூறுவதாக வைத்துக் கொள்வோம். அது ஒரு நற்செய்தியாக உள்ளது, ஆனால் இன்னமும் நீங்கள் உங்கள் வாழ்வின் எஞ்சிய பகுதியைக் கடனாளியாகவே நிலைத்திருந்து வாழ வேண்டியவராக இருக்கின்றீர்கள். உங்கள் மரணம் வரையிலும் நீங்கள் கடனில் இருந்து விடுதலையாக மாட்டீர்கள்.

இப்பொழுது, ஒருவேளை இன்னொரு கோடஸ்வரர் வந்து, உங்கள் கடன் முழுவதையும் தாம் செலுத்தித் தீர்ப்பதாகக் கூறுகின்றார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அவர், “நீங்கள் இந்த நாள் முதல் இனி என்றென்றும் கடனில் இருந்து விடுதலையாகியிருக்கும்படி உங்கள் கடன் முழுவதையும் நான் திரும்பச் செலுத்தி விடுவேன்” என்று கூறுகின்றார். இது எல்லாவற்றிலும் மிகச் சிறந்த செய்தியாய் இருப்பதில்லையா? முதலாவது வந்த உதவியாளர் வருங்காலத்தில் மன்னிப்பை அளித்தார், ஆனால் இரண்டாவதாக வந்தவரோ உண்மை நிலையில் மன்னிப்பை வழங்குகிறார்; இவர் ஒரு புது வாழ்வை, இன்றிலிருந்து தொடங்குகின்ற ஒரு புது வாழ்வை அளிக்கின்றார்.

நாம் நீதிமான்களாக்கப்பட்ட மக்களாக கிறிஸ்துவின் சரீரத்தினுள் வாழ்கின்றோம். நாம் கடந்த காலப் பாவங்கள் எல்லாவற்றிலிருந்தும் சுத்திகரிக்கப்பட்டுள்ளோம் (ரோமர் 3:24), மற்றும் நாள்தோறும் நாம் செய்கின்ற பாவங்களில் இருந்தும் நாம் தொடர்ந்து சுத்திகரிக்கப்படுகின்றோம் (1 யோவா. 1:7). புதிய உடன்படிக்கையின் மன்னிப்பின் மூலமாக நாம் முற்றிலும் கடனிலிருந்து விடுதலையாக்கப்படுகின்றோம். இந்த ஆசீர்வாதம் மட்டுமே நமது இருதயங்களில் மகிழ்வின் தொடர் பாடல் ஒன்றை வைக்க வேண்டும்! நமது நன்றியுடமையானது நமது மீட்பருக்கு ஓயாத ஊழியம் செய்யும்படி நம்மைத் தூண்ட வேண்டும்.

ஒரு புதிய ஐக்கியம்

புதிய உறவு, அதாவது புதிய உடன்படிக்கையில் பிரவேசிப்பவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் தேவனுடனான புதிய உறவு என்பது இரு உடன்படிக்கை

களுக்கும் இடையிலுள்ள மூன்றாவது வேறுபாடாக உள்ளது. தேவன், “அப்பொழுது, சிறியவன் முதற்கொண்டு பெரியவன் வரைக்கும் எல்லாரும் என்னை அறிவார்கள்; ஆகையால், கர்த்தரை அறிந்து கொள் என்று ஒருவன் தன் அயலானுக்கும், ஒருவன் தன் சகோதரனுக்கும் போதிக்க வேண்டுவதில்லை” (எபி. 8:11) என்று தேவன் உரைத்தார்.

புதிய உடன்படிக்கையின் கீழ் தேவனுடனான நமது உறவானது, பழைய உடன்படிக்கை கொடுத்ததைக் காட்டிலும் அதிகம் நெருக்கமானதாக, தனிப்பட்டதாக உள்ளது. சபை என்பது தேவன் தங்கும் இடமாக உள்ளது.

புதிய பிறப்பானது நம்மைப் புதியதொரு ஐக்கியத்தினுள் கொண்டு வருகின்றது. புதிய உடன்படிக்கையினுள் இருக்கின்ற ஒவ்வொருவரும் தேவனுடைய குடும்பத்தினுள் ஆவிக்குரிய பிறப்பினால் புதிய உடன்படிக்கையில் பிரவேசிக்கத் தேர்ந்து கொள்ளப்பட்டுள்ளனர் (யோவா. 3:5). இவ்விதமாக, புதிய உடன்படிக்கையினுள் இருக்கின்ற ஒவ்வொரு நபரும் தேவனுடன் ஒரு தந்தை/பிள்ளை உறவை நிலைநிறுத்திக் கொள்கின்றார் (கலா. 4:6, 7). இந்தப் புதிய உடன்படிக்கைக்கு அஸ்திபாரம் இட்டவர் என்ற வகையில் இயேசு தம்முடைய சீஷர்களுக்கு, “பரலோகத்திலிருக்கிற எங்கள் பிதாவே” என்று ஜெபிக்குமாறு போதித்தார் (மத். 6:9). புதிய உடன்படிக்கையானது எல்லா உடன்படிக்கைகளையும் போலவே சட்டங்களைக் கொண்டுள்ளது, ஆனால் இது தேவனுடனான நெருங்கிய, தனிப்பட்ட உறவைத் தனது மையமாகக் கொண்டுள்ளது.

ஒரு பெண்மணி ஒரு புத்தகத்தை வாசித்து அது சலிப்பூட்டுவதாகக் கண்டறிகிறாள் - அது தனது நேரத்தை வீணடித்ததாகக் கருதுகின்றாள். பிற்பாடு, அவள் அந்தப் புத்தகத்தை எழுதியவரின் பெயர் கொண்ட ஒரு மனிதரைச் சந்தித்தாள். முதலில் அவள் பெயர்களில் உள்ள ஒற்றுமையைக் கவனிக்கவில்லை; ஆனால் அவர்கள் நெருங்கிப் பழகிய பிறகு, மற்றும் காதல் கொண்ட பிறகு, கடைசியில் அவள், “உங்கள் பெயர் கொண்ட ஒரு மனிதர் எழுதிய புத்தகம் ஒன்றை நான் ஒருமுறை வாசித்தேன். நீங்கள் அந்த எழுத்தாளருக்கு உறவினரா?” என்று கேட்டாள். அதற்கு அவர், “ஆம், நானே அந்த மனிதன். அந்தப் புத்தகத்தை நான்தான் எழுதினேன்” என்று பதில் அளித்தார். அவள் தன்னால் முடிந்த அளவு விரைவில் அவரது புத்தகத்தை மீண்டும் வாசித்தாள்; இந்த முறை, அவள் தான் படித்த வற்றிலேயே அந்தப் புத்தகம் மிகவும் ஆர்வமுட்டுவதாக இருப்பதாய்க் கண்டாள்! அந்தப் புத்தகத்தின் இரண்டு வாசித்தல்களிலும் வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்தியது எது? “உறவு” என்ற வார்த்தையில் இதற்கான பதில் காணப்படுகின்றது. முதல் வாசிப்பில், அவள் அந்தப் புத்தகத்துடன் மட்டுமே பழக்கம் கொண்டிருந்தாள்; இரண்டாவது வாசிப்பிலோ அவள் அந்தப் புத்தகத்தை எழுதியவருடன் பழக்கம் கொண்டிருந்தாள். அந்த எழுத்தாளருடன் அவள் கொண்டிருந்த பழக்கமானது அவளுடைய நோக்கத்தையும் மற்றும் அவளுடைய ஆர்வத்தின் அளவையும் மாற்றியிருந்தது!

பழைய உடன்படிக்கை என்பது அந்தப் புத்தகத்தை முதலாவது

வாசித்தது போலிருக்கையில், புதிய உடன்படிக்கை என்பது இரண்டாவது வாசித்தது போல் இருக்கிறது. புதிய உடன்படிக்கையின் கீழ், நாம் தேவனுடன் நெருங்கிய உறவு கொண்டுள்ளோம். அவர் நமது பரலோக தந்தையாக உள்ளார், நாம் அவருடைய பிள்ளைகளாயிருக்கின்றோம் (ரோமர் 8:17). தேவனும் அவருடைய குமாரனும் நமது அன்றாடத் துணையாளர்களாய் இருக்கின்றனர் (1 யோவா. 1:3). பரிசுத்த ஆவியானவரும் நமக்குள்ளாக வாழ்கின்றார் (1 கொரி. 6:19). நாம் தேவனிடம் ஜெபித்து, அவரது வசனத்தைப் பின்பற்றி, தேவன், குமாரன் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஆகியோருடன் நமது உறவின் முழு மகிழ்ச்சியினால் அவருடைய ஊழியத்தைச் செய்கின்றோம்.

முடிவுரை

சபையானது, புதிய உடன்படிக்கையினால் உண்டாக்கப்பட்டது. எனவே புரிந்து கொள்ளக் கூடிய வகையில், சபையானது புதிய இருதயங்கொண்ட, புதிய உண்மைத் தன்மை நிறைந்த, புதிய மன்னிப்புப் பெற்ற, மற்றும் தேவனுடன் ஒரு புதிய உறவும் ஐக்கியமும் கொண்டுள்ள மக்களின் அமைப்பாகக் கண்ணோக்கப்பட வேண்டும். தேவனுடைய குடும்பத்தில் ஆவிக்குரிய வகையில் பிறந்துள்ளவர்கள் என்ற அளவில் அவருடைய பிரமாணங்களை நாம் நமது இருதயங்களில் எழுதப் பெற்றுள்ளோம். நாம் அன்பினால் செயல்படும் விசுவாசத்தின் மூலம் அவருடைய சித்தத்தை நாடுகின்றோம் (கலா. 5:6). நாம் உண்மையான மன்னிப்பைப் பெற்றுள்ள, நமது பாவக் கடன் “முற்றிலும் செலுத்தித் தீர்க்கப்பட்ட” மக்களாய் இருக்கின்றோம். தேவன் நமது பரலோக பிதாவாக இருக்கின்றார், மற்றும் இயேசு நமது மூத்த சகோதரர் ஆகியிருக்கின்றார். ஜீவனுள்ள தேவனுடைய ஆவியானவர் நமக்குள்ளே வாழ்கின்றார் (கலா. 4:6).

புதிய உடன்படிக்கையானது உலகளாவிய பயன்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது, ஏனெனில் இயேசு, “நீங்கள் உலகமெங்கும்போய், சர்வ சிருஷ்டிக்கும் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கியுங்கள். விசுவாசமுள்ளவனாகி ஞானஸ்நானம் பெற்றவன் இரட்சிக்கப்படுவான்; விசுவாசியாதவனோ ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுவான்” (மாற். 16:15, 16) என்றுரைத்தார். இரட்சிப்பிற்கான தேவனுடைய செய்தியை ஏற்றுக் கொண்டு, விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலுடன் அதற்குப் பதில்செயல் செய்கின்ற எவரொருவரும் இந்தப் புதிய உடன்படிக்கையில் பிரவேசித்து, தேவனுடனும் கிறிஸ்துவுடனும் அவருடைய குடும்பமாக அல்லது சபையாக வாழ்கின்றார். அவர் இந்த உடன்படிக்கையின் பாகமாகி இதன் ஆசீர்வாதங்கள் எல்லாவற்றையும் பெறுகின்றார்.

தேவனுடனான இந்த ஒப்பந்தமானது எந்த ஒரு மனிதரும் எப்பொழுதும் ஏற்படுத்தும் வேறு எந்த ஒப்பந்தத்தைக் காட்டிலும் மிகவும் முக்கியமானதாக உள்ளது என்ற கருத்து தொடருகின்றது. இது ஒரு நபர் தனது சிந்தையில் பயன்படுத்தக் கூடிய மிக உயர்ந்த மற்றும் மேன்மையான

பயன்பாடாக உள்ளது. அவர், தனிப்பட்ட சம்மதத்தினால், சுயாதீனமான ஒழுக்கத் தேர்வினால், என்றென்றும் வாழும் தேவனுடனான ஒருக்காலும் முடிவுறாத உடன்படிக்கையினுள் பிரவேசிக்கின்றார். நம்முடைய பெரும்பாலான ஒப்பந்தங்கள் தற்காலிகமானவைகளாக, தங்கள் நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றும் வரை மட்டுமே இருப்பவைகளாக உள்ளன; தேவனுடனான இந்த ஒப்பந்தமானது வாழ்வை மாற்று வதாகவும், காலப் பொழுதில் நித்தியமானதாகவும் உள்ளது.

தேவனுடைய உடன்படிக்கையைப் புரிந்து கொள்ளுதலும், இந்தப் புதிய உடன்படிக்கையினுள் வருவதும், மற்றும் இந்தப் பூமியில் நாம் சஞ்சரிக்கும் காலம் முடியும் வரை அந்த உடன்படிக்கையில் உள்ள நமது பங்கை நிறைவேற்றுவதுமே நமது வாழ்வின் பணியாக உள்ளது. தேவனுடைய புதிய உடன்படிக்கையினுள் பிரவேசிக்க நீங்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கின்றீர்களா?

படித்தல் மற்றும் கலந்துரையாடலுக்கான கேள்விகள்

1. கிறிஸ்தவரின் பதில்செயல் என்பது நீடிக்காததாயிருக்க வேண்டுமா அல்லது குறிப்பிட்ட நோக்குடையதாயிருக்க வேண்டுமா?
2. கிறிஸ்தவர் தாம் எந்த அரசின் கீழ் வாழ்கின்றாரோ, அந்த அரசுக்குச் செய்ய வேண்டிய பொறுப்புகள்/கடமைகள் யாவை?
3. கிறிஸ்தவர் கொண்டுள்ள இருபரிமாணக் குடியுரிமை என்ன? மற்றும் அவரது முன்னுரிமை எதுவாயிருக்க வேண்டும்? எந்தக் குடியுரிமை அதிகம் முக்கியமானதாக உள்ளது?
4. தேவன் தம் மக்களுடனான தமது பிரமாணத்தை அல்லது உடன்படிக்கையை மாற்றியுள்ளாரா? உங்கள் பதிவை மெய்ப்பிக்கும் வேத வசனப் பகுதி ஒன்றைக் குறிப்பிடவும்.
5. இஸ்ரவேலுடன் தேவன் ஏற்படுத்தியிருந்த உடன்படிக்கையினுள் ஒரு யூதர் எவ்விதம் பிரவேசித்தார்?
6. இன்றைய நாட்கள் தேவன் தம் மக்களுடன் ஏற்படுத்தியுள்ள உடன்படிக்கையில் கிறிஸ்தவர் எவ்வாறு பிரவேசிக்கின்றார்?
7. உங்கள் இருதயத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள சட்டம் ஒன்றிற்கான (உங்கள்) தனிப்பட்ட விவரிப்பு ஒன்றைக் கொடுக்கவும்.
8. பழைய உடன்படிக்கையின் நாட்களில் தேவன் தம் மக்களுக்கு மன்னிப்பை எவ்விதம் வழங்கினார்?
9. இன்றைய நாட்களில் தேவன் அருளுகின்ற மன்னிப்பை, அவர் பழைய ஏற்பாட்டின் காலங்களில் அருளிய மன்னிப்புடன் ஒப்பிடவும்.
10. “நீதிமானாக்கப்படுதல்” என்ற வார்த்தையை பாவத்திலிருந்து

இரட்சிப்பு என்ற வகையில் புதிய ஏற்பாட்டின் சந்தர்ப்பப் பொருளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளபடி விளக்கியுரைக்கவும்.

11. பழைய ஏற்பாட்டுக் குடும்பம் ஒன்று, “கர்த்தரை அறிந்து கொள்” என்பதாக ஒருவர் மற்றவருக்குப் போதிக்க வேண்டியது அவசியமாய் இருந்தது ஏன்?
12. புதிய உடன்படிக்கையில் தேவனுடன் கிறிஸ்தவரின் உறவை நீங்கள் எவ்வாறு விவரிப்பீர்கள்?
13. புதிய உடன்படிக்கையானது உலகளாவிய பயன்பாட்டை நோக்கம் கொண்டது என்று காண்பிக்க புதிய ஏற்பாட்டின் வசனப் பகுதிகளைப் பயன்படுத்தவும்.
14. ஒருவர் தம் சிந்தையைக் கொண்டு பயன்படுத்தக் கூடிய மிக உயர்ந்த மற்றும் மேன்மையான பயன்பாடு என்ன?